

Eiropas drošības stratēģija un EDAP

Eiropas Parlamenta 2009. gada 19. februāra rezolūcija par Eiropas drošības stratēģiju un EDAP (2008/2202(INI))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību V sadaļu,
- ņemot vērā Lisabonas līgumu,
- ņemot vērā Eiropadomes 2003. gada 12. decembrī pieņemto Eiropas Drošības stratēģiju (EDS) „Droša Eiropa labākā pasaulē”,
- ņemot vērā 2003. gada 12. decembrī Eiropadomes pieņemto ES stratēģiju pret masu iznīcināšanas ieroču izplatīšanu,
- ņemot vērā 2008. gada 11. un 12. decembra Eiropadomes prezidentūras secinājumus, kas apstiprina Padomes ģenerālsekretāra/ES Kopējās ārpolitikas un drošības politikas (KĀDP) Augstā pārstāvja 2008. gada 11. decembra ziņojumu par Eiropas Drošības stratēģijas īstenošanu. - Sniegt drošību mainīgā pasaulē¹,
- ņemot vērā Eiropadomes 2008. gada 12. decembrī pieņemtos secinājumus par Eiropas Drošības un aizsardzības politiku (EDAP),
- ņemot vērā Augstā pārstāvja un Komisijas 2008. gada 14. martā Eiropadomei iesniegto dokumentu „Klimata pārmaiņas un starptautiskā drošība”²,
- ņemot vērā Padomes 2008. gada 10. novembra vienoto rīcību 2008/851/KĀDP par Eiropas Savienības militāro operāciju ar mērķi palīdzēt Somālijas piekrastē novērst un apkarot pirātismu un bruņotas laupīšanas, un atturēt no šādiem nodarījumiem³, (tā sauktā "operācija Atlanta"),
- ņemot vērā 2005. gada 14. aprīļa rezolūciju par Eiropas Drošības stratēģiju⁴,
- ņemot vērā 2006. gada 16. novembra rezolūciju par Eiropas Drošības stratēģijas īstenošanu saistībā ar EDAP⁵,
- ņemot vērā 2008. gada 5. jūnija rezolūciju par Eiropas Drošības stratēģijas un EDAP īstenošanu⁶,

¹ S407/08.

² S113/08.

³ OV L 301, 12.11.2008., 33. lpp.

⁴ OV C 33 E, 9.2.2006., 580. lpp.

⁵ OV C 314 E, 21.12.2006., 334. lpp.

⁶ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0255.

- ņemot vērā 2008. gada 10. jūlija rezolūciju par Kosmosu un drošību¹,
- ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
- ņemot vērā Ārlietu komitejas ziņojumu (A6-0032/2009),

Vispārēji apsvērumi

1. norāda, ka Eiropas Savienībai ir jāizveido sava stratēģiskā autonomija, izmantojot spēcīgu un efektīvu ārlietu, drošības un aizsardzības politiku, lai tā varētu veicināt mieru un starptautisko drošību, aizstāvēt savas intereses pasaulē, aizsargāt savu iedzīvotāju drošību, sniegt ieguldījumu efektīvās daudzpusējās attiecībās, uzlabot cilvēktiesību un demokrātisko vērtību ievērošanu visā pasaulē un aizsargāt mieru pasaulē;
2. atzīst, ka ES ir jāpilda šie mērķi, izmantojot daudzpusēju sadarbību starptautiskās organizācijās, īpaši Apvienoto Nāciju Organizācijā, un partnerību ar citām svarīgām pusēm atbilstīgi Apvienoto Nāciju Organizācijas hartām, Helsinku Nobeiguma akta principiem un Parīzes Hartas mērķiem;
3. atkārtoti uzsver, ka ir nepieciešama Apvienoto Nāciju Organizācijas reforma, lai tā būtu spējīga pildīt visus savus pienākumus un rīkoties efektīvi, risinot globālas problēmas un reaģējot uz nopietniem draudiem;
4. atkārtoti uzsver to, cik svarīgas ir transatlantiskās attiecības un atzīst nepieciešamību koordinēt EDAP un NATO darbības, taču tajā pašā laikā uzsver, ka jāpanāk līdzsvarotāka partnerība, kurā nav konkurences un kurā abas puses respektē viena otras autonomiju un spēj panākt savstarpēju saprašanos gadījumos, kad pusēm ir atšķirīgi stratēģiski apsvērumi;
5. uzskata, ka daudzi no jaunajiem draudiem nav tikai militāri un tos nav iespējams novērst tikai ar militāriem līdzekļiem vien;
6. norāda, ka šajā politikā ir jāiekļauj kā civiliedzīvotāju, tā militāro resursu un iespēju izmantošana un ka ir vajadzīga cieša un saskaņota visu iesaistīto pušu sadarbība;
7. izmanto ANO 2005. gadā pieņemto jēdzienu “pienākums aizsargāt” un jēdzienu “cilvēku drošība”, kurš pamatojas uz principu, ka prioritāte ir nevis valsts, bet indivīds; uzsver, ka šie jēdzieni ietver gan praktiskas sekas, gan spēcīgas politiskās pamatnostādnes, nosakot Eiropas drošības politikas stratēģisko virzību, lai krīžu laikā būtu iespējama efektīva rīcība; tomēr uzsver, ka nav ne automātiska pienākuma, ne pieejamu līdzekļu, lai ES izvietotu EDAP misijas visās krīzes situācijās neatkarīgi no tā, vai krīze ir civila vai militāra;
8. uzsver, ka pasākumu un iespēju apvienošana ES līmenī ir būtiski svarīga, lai pārvarētu aizsardzības aprīkojuma cenu pieauguma un aizsardzības izdevumiem noteikto ierobežojumu radītās sekas;
9. norāda, ka kopējai aizsardzības politikai Eiropā ir nepieciešami integrēti Eiropas bruņotie spēki, kuri savukārt jāapbruņo ar kopējām ieroču sistēmām, lai nodrošinātu vienotu rīcību

¹ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0365.

un savietojamību;

10. uzsver, ka, lai nodrošinātu sabiedrības atbalstu Eiropas aizsardzības jautājumiem, ir būtiski svarīga pārredzamība un rentabilitāte, kā arī parlamentārā pārskatatbildība un starptautisko cilvēktiesību un humanitāro tiesību ievērošana; šajā sakarā uzsver to, cik ļoti svarīga ir EDAP parlamentārā uzraudzība, kuras īstenošanā Eiropas Parlaments cieši sadarbojas ar dalībvalstu parlamentiem;
11. uzskata, ka uzlabotajai EDS un nākamajai NATO Stratēģiskajai koncepcijai ir jābūt savstarpēji saskaņotām un ka tas jāatspoguļo deklarācijā, kas tiks pieņemta 2009. gada 3. un 4. aprīlī Strasbūrā un Kēlā paredzētajā NATO 60 gadu jubilejas augstākā līmeņa sanāksmē;
12. uzsver, ka EDS pilnīga un savlaicīga īstenošana ir ārkārtīgi svarīga;
13. atzinīgi vērtē Padomes ziņojumu par EDS īstenošanu; tomēr norāda uz to, ka tādēļ, ka daudzi no 2003. gadā pieņemtās EDS mērķiem nav pilnībā izpildīti, Eiropas Savienībai, balstoties uz Lisabonas līgumu, ir jāuzņemas aktīvāka loma starptautisku pārvaldes organizāciju likumīguma, pārredzamības un efektivitātes uzlabošanā;
14. atzinīgi vērtē iepriekš minēto EDAP *ATLANTA* misijas sākšanu, kas vērsta pret pirātiem pie Somālijas krastiem; tomēr atgādina Padomei, Komisijai un ES dalībvalstīm, ka pirātisma problēmas cēloņiem šajā reģionā ir dziļākas saknes, tostarp nabadzība valsts sabrukuma apstākļos, un pieprasa aktīvāku Eiropas rīcību, lai risinātu šīs problēmas;
15. saistībā ar islāmistu teroristu veikto ķīlnieku nolaupīšanu un nogalināšanu uzsver nepieciešamību pastiprināt sadarbību un pretterorisma politikas koordināciju starp ES dalībvalstīm, ASV un NATO, lai jo īpaši uzlabotu tādu glābšanas operāciju efektivitāti, kuras uzsāk, lai glābtu ķīlnieku dzīvību;
16. uzstājīgi atgādina par savu prasību, ka ar EDS un EDAP ir jāsniedz visas garantijas, lai nodrošinātu sekmīgu ANO Drošības Padomes 2000. gada 31. oktobra rezolūcijas Nr. 1325 (S/RES/1325) un 2008. gada 19. jūnija rezolūcijas Nr. 1820 (S/RES/1820) īstenošanu, uzlabojot līdzvērtīgu sieviešu līdzdalību visos jautājumos un visu lēmumu pieņemšanā, kas attiecas uz mieru un drošību, kā arī sistemātisku seksuālu vardarbību pret sievietēm konflikta situācijās iekļaušanu kategorijā „kara noziegums un noziegums pret cilvēci”; pauž nožēlu par to, ka dzimumu līdztiesības principa ieviešana EDAP operācijās notiek pārāk lēni;

Eiropas drošības intereses

17. norāda, ka pārāk daudzos gadījumos dalībvalstis domā tikai par nacionālajām drošības interesēm un līdz ar to netiek pievērsta uzmanība kopīgajam pienākumam aizsargāt kopējās Eiropas intereses; uzskata, ka šī pieeja ir neproduktīva un mudina dalībvalstis paplašināt domāšanu un nodrošināt efektīvākus Eiropas drošības mehānismus, lai ES varētu kļūt par nozīmīgāku dalībnieku starptautiskajā arēnā;
18. tādēļ uzskata, ka ir nepieciešams definēt Eiropas Savienības kopējās drošības intereses; uzsver, ka tikai tad, kad ES būs skaidrība par tās kopīgajām interesēm, tā varēs izveidot saskaņotāku un efektīvāku kopējo politiku;

19. uzskata, ka bez 2003. gada pieņemtajā EDS apzinātajām problēmām Eiropas Savienības drošības interesēs ietilpst arī tādi jautājumi kā tās iedzīvotāju aizsardzība un tās interešu aizsardzības ES un ārpus tās, kaimiņvalstu drošība, ārējo robežu un svarīgāko infrastruktūras objektu aizsardzība, kā arī uzlabot kibernetisko drošību, energoapgādes un jūras līniju drošību, Kosmosa resursu aizsardzību un aizsardzību pret klimata pārmaiņu sekām;

Eiropas drošības mērķi

20. norāda, ka ES atzīst starptautisko kārtību, kas balstās uz efektīvu daudzpusēju sadarbību, ievērojot starptautiskās tiesības, un ka tādā veidā izpaužas Eiropas pārliecība, ka neviena valsts nav spējīga pretoties jaunajiem draudiem viena pati;
21. uzskata, ka Eiropas Savienībai ir skaidrāk jāformulē tālejoši mērķi saistībā ar tās lomu pasaulē; uzskata, ka Eiropas Savienībai ir nevis jācenšas kļūt par tādu lielvaru kā ASV, bet jāstrādā pie kaimiņvalstu stabilitātes nodrošināšanas un jāsniedz ieguldījums daudzpusējā globālajā drošības sistēmā, ko izveidojusi Apvienoto Nāciju Organizācija, nodrošinot starptautisko tiesību ievērošanu un efektīvas krīžu un konfliktu novēršanas, kā arī pēckonflikta pārvaldības un konfliktu atrisināšanas principus;
22. uzsver, ka Eiropas Drošības un aizsardzības politikā Eiropas Savienība par prioritāti ir izvirzījusi krīžu novēršanu; norāda, ka drošība un tiesiskums ir neaizstājami priekšnoteikumi attīstībai un ilgtermiņa stabilitātei;

Eiropas drošības stratēģijas izstrāde

23. norāda, ka 2003. gada Eiropas drošības stratēģijā ir uzsvars uz nopietnākajiem Eiropas Savienības draudiem (terorisms, masu iznīcināšanas ieroču izplatīšana, reģionāli konflikti, valsts sabrukums un organizētā noziedzība), kā arī apzināti stratēģiskie mērķi, kuri kļuvuši par pamatu apakšstratēģijām;
24. pauž gandarījumu par ES Francijas prezidentūras iniciatīvām attiecībā uz EDAP; norāda uz iepriekš minēto Augstā pārstāvja 2008. gada 11. decembra ziņojumu par EDS īstenošanu, kuru Eiropadome apstiprināja, un atzinīgi vērtē to, ka ir ņemtas vērā daudzas no iepriekšējos Parlamenta ziņojumos iekļautajām prasībām attiecībā uz EDS un EDAP, īpaši saistībā ar:
 - kibernetisko drošību;
 - energodrošību, tostarp piegādēm Eiropai;
 - neatrisinātiem reģionālajiem konfliktiem ES kaimiņvalstīs;
 - Āfrikas kontinenta problēmām;
 - klimata pārmaiņu sekām;
 - cīņu par dabas resursiem;
 - projektiem civilo un militāro iespēju uzlabošanai;
 - Kosmosa nozīmi mūsu kopējā drošībā;
 - jūras satiksmes drošību;
25. atzinīgi vērtē Padomes apņēmību panākt to, ka Eiropas Savienība tuvākajos gados spēj izpildīt izvirzītos mērķus un cita starpā 60 dienu laikā dislocēt 60 000 karavīru lielus spēkus lielām operācijām, kas tiek īstenotas saistībā ar Pamatmērķi 2010. gadam un

Civilo pamatmērķi 2010. gadam, un vienlaikus spēj plānot un īstenot:

- divas lielas stabilizācijas un atjaunošanas operācijas ar piemērotu civilo komponentu, ko vismaz divus gadus atbalsta ne vairāk kā 10 000 kareivju;
 - divas ierobežota ilguma ātrās reaģēšanas operācijas, citu starpā izmantojot ES kaujas vienības;
 - ES valstu valstspiederīgo steidzamas evakuācijas operāciju (ne vēlāk kā desmit dienu laikā), paturot prātā katras dalībvalsts primāro lomu attiecībā uz saviem valstspiederīgajiem un izmantojot konsulārās vadītājvalsts koncepciju;
 - jūras vai gaisa spēku veiktu uzraudzības vai piegāžu bloķēšanas misiju;
 - civilmilitāru humānās palīdzības misiju, kas var ilgt līdz 90 dienām;
 - ap duci dažāda veida EDAP civilās misijas (citu starpā policijas, tiesiskuma, civilās pārvaldes, civilās aizsardzības, drošības sektora reformas un novērošanas misijas), tostarp gadījumos, kad nepieciešama ātra reaģēšana, paredzot vienu apjomīgu misiju (kurā eventuāli iesaistās līdz pat 3 000 ekspertu), kas varētu ilgt vairākus gadus;
26. tomēr pauž nožēlu par neskaidro veidu, kādā formulēti secinājumi par EDS un EDAP (nevis viens, bet četri dokumenti); pauž nožēlu par bieži vien neskaidro formulējumu un to, ka tā arī nav izveidota reāla stratēģija; pauž kritiku par to, ka Padome nav izpildījusi Parlamenta prasību izstrādāt Balto grāmatu un ka tādēļ, visticamāk, netiks uzsāktas auglīgas un plašas sabiedriskas diskusijas;
27. turklāt pauž nožēlu par to, ka Padome nav izskatījusi prasības, kas iekļautas iepriekšējos Parlamenta ziņojumos par EDS un EDAP, īpaši tādus jautājumus kā:
- kopējo Eiropas drošības interešu definīcija;
 - EDAP misiju sākšanas kritēriju definēšana;
 - priekšlikumi jaunai ES un NATO partnerībai;
 - nacionālo atrunu problēmas risināšana;
28. ierosina pārskatīt EDS ik pēc pieciem gadiem — katra jauna Eiropas Savienības likumdošanas perioda sākumā;
29. pauž nožēlu, ka pēc 2003. gada ir panākts salīdzinoši neliels progress ES sadarbības nostiprināšanā aizsardzības jomā; tādēļ atkārtoti aicina izveidot Eiropas drošības un aizsardzības Balto grāmatu, ko varētu izmantot, lai sāktu plašas sabiedriskas debates un nodrošinātu, ka EDS īstenošana ir efektīva;
30. pauž nožēlu par to, ka, neraugoties uz rūpīgo sagatavošanu, strupceļā nonākušā Lisabonas līguma dēļ EDS pārskatīšana zaudēja tempu un tā vietā, lai izveidotu jaunu stratēģisko orientāciju, tiek atspoguļotas ikdienā aktuālas politikas problēmas; norāda, ka ir paplašināts draudu loks, citu starpā iekļaujot tajos kibernetikas un pirātisma problēmas; atzinīgi vērtē tādus pārskatīšanas rezultātā ietvertus jaunus aspektus kā uzsvars uz klimata pārmaiņām, energodrošību (tostarp kodoljomā — atbalsts daudzpusējam kodoldegvielas ciklam un daudzpusējam nolīgumam, ar kuru aizliedz skaldmateriālu ražošanu kodolieročiem) un Starptautisko Ieroču tirdzniecības nolīgumu, kā arī jauno Oslo Konvenciju par kasešu munīciju;
31. uzskata par nepieņemamu to, ka, pirms tika pieņemts ziņojums, kurā ierosināta EDS

pārskatīšana, ir notikušas tikai visai ierobežotas parlamentārās debates, bet sabiedriska apspriešana vispār nav notikusi;

Attiecības ar Krieviju

32. uzskata, ka aprimušu konfliktu vardarbīgi uzliesmojumi Dienvidosetijā un Abhāzijā un tas, ka Krievija to rezultātā atzina šo provinču neatkarību, pastiprina steidzamo nepieciešamību sniegt ieguldījumu ilgtspējīgā šādu konfliktu politiskā atrisināšanā mūsu kaimiņvalstīs; atkārtoti pauž viedokli, ka konfliktus Kaukāzā nevar atrisināt ar militāriem līdzekļiem un asi nosoda visus tos, kuri konflikta laikā izmantoja vardarbību; uzsver, ka Eiropas Savienības stratēģiskās partnerības ar Krieviju turpmākajā attīstībā ir jāietver nopietns dialogs par drošības jautājumiem, kas balstīts uz abu pušu pausto apņemšanos ievērot kopīgās vērtības, respektēt starptautiskās tiesības un teritoriālo integritāti un pildīt pušu saistības un pienākumus, ko tām uzliek Helsinku Nobeiguma akts;
33. uzsver, ka ES un Krievijas attiecību drošības dimensija un KĀDP un EDAP loma nav skatāma atrauti no plašākas Eiropas drošības struktūras, kurā ietilpst NATO, Eiropas Drošības un sadarbības organizācijas (EDSO) un tādi starptautiski mehānismi kā Pretballistisko raķešu nolīgums un Līgums par konvencionālajiem bruņotajiem spēkiem Eiropā; uzskata, ka attiecīgā plašākas drošības struktūras attīstība ir jāpanāk, risinot dialogu gan ar Krieviju, gan ASV, un aicina Padomi izveidot atklātu un konstruktīvu pieeju iespējamajām sarunām starp ES, ASV, Krieviju un tām EDSO dalībvalstīm, kas nav ES dalībvalstis, lai atjaunotu transatlantisko konsensu drošības jomā, par pamatu ņemot Helsinku Nobeiguma aktu;
34. atzinīgi vērtē Eiropas Savienības saskaņoto rīcību, kļūstot par vidutāju starp Krieviju un Gruziju, lai risinātu Gruzijas kara radītās problēmas; norāda, ka ātrā Eiropas Savienības reakcija un vienotība, kuras rezultātā tika noslēgts pamiers un saistībā ar EDAP nekavējoties nosūtīta uzraudzības misija, ir pierādījusi, ka ES ir spējīga uz krīžu vadību un vienotu rīcību; atzinīgi vērtē ES Francijas prezidentūras lomu kopējas Eiropas nostājas saglabāšanā;
35. atzinīgi vērtē 2008. gada 2. decembra Padomes lēmumu izveidot neatkarīgu komisiju, ko vadīs Eiropas Savienība, lai izvērtētu Gruzijas konflikta cēloņus;
36. norāda uz Baltijas valstu paustajām bažām un pieņem zināšanai NATO un tās dalībvalstu skaidri pausto apstiprinājumu, ka tās arī turpmāk pildīs Ziemeļatlantijas līguma 5. pantā paredzētās saistības;
37. atzinīgi vērtē NATO lēmumu atkal izmantot esošos sakaru kanālus un atjaunot NATO un Krievijas Padomes darbību;
38. uzskata, ka gan ES, gan NATO ir jārisina atklāts un reālistisks dialogs ar Krieviju jautājumos, kas skar reģionālo drošību, enerģētiku, pretraķešu aizsardzību, masu iznīcināšanas ieroču neizplatīšanu, bruņoto spēku skaitliskā sastāva samazināšanu un Kosmosa izmantošanas politiku;
39. uzskata, ka ir svarīgi uzlabot daudzpusējo dialogu par drošības jautājumiem Eiroatlantijas partnerības padomes ietvaros;
40. norāda, ka savas ģeopolitiskās atrašanās vietas, militārās varas, politiskās nozīmes,

enerģijas resursu un ekonomiskā potenciāla dēļ Krievija Eiropai ir stratēģiski svarīga;

Eiropas iespēju palielināšana

41. uzsver, ka Eiropas Savienībai ir nepieciešami līdzekļi, lai tā varētu īstenot savus politikas virzienus, un ka tādēļ līdztekus diplomātisko iespēju nostiprināšanai tai ir vajadzīgas kā civilās, tā militārās iespējas, lai nostiprinātu EDAP un pildītu savus starptautiskos pienākumus;
42. norāda, ka kopš EDAP izveides ir īstenotas 22 misijas, starp tām 16 civilās misijas; uzsver EDAP civilā komponenta nozīmi; šajā sakarā atzinīgi vērtē Civilās plānošanas un īstenošanas centra izveidi Eiropas Savienības Padomē; aicina dalībvalstis palielināt savus pasākumus, lai EDAP civilajām misijām būtu pieejams kvalificēts personāls; šajā sakarā uzsver Civilā pamatmērķa 2010. gadam nozīmi;
43. uzsver arī to, ka, tā kā liels uzsvars tiek likts uz EDAP militāro dimensiju, civilo iespēju un konfliktu novēršanas jomā progress ir pārāk lēns, un tādēļ Padomei un Komisijai steidzami jānāk klajā ar priekšlikumiem dinamikas palielināšanai šajā jomā;
44. aicina turpināt miera izveides partnerības pārveidi par Eiropas civilo miera uzturēšanas korpusu;
45. uzskata, ka Eiropas Savienībai ir jāturpina palielināt iespējas, balstoties uz civilajiem un militārajiem pamatmērķiem; jāpanāk, lai Eiropas Savienībai pastāvīgi būtu pieejami spēki, kuru sastāvā ir 60 000 kareivju; atkārtoti apstiprina priekšlikumu, ka šo spēku kodolam ir jābūt *Eurocorps*, ko vajadzības gadījumā var pastiprināt ar papildu jūras un gaisa komponentiem; atzinīgi vērtē vienošanos, kas noslēgta starp Vāciju un Franciju, par Francijas un Vācijas brigādes saglabāšanu kopīgajos operāciju punktos; turklāt uzskata, ka Eiropas Savienībai jānodrošina, ka vienmēr ir pieejams pietiekams skaits policistu, tiesnešu un prokuroru; uzskata par mulsinošu to, ka kaujas vienību koncepcija un konkrēti iespējamo misiju scenāriji neparedz kaujas vienību izmantošanu ES ārējās operācijās;
46. uzsver, ka ES dalībvalstis kopā aizsardzībai tērē vairāk nekā EUR 200 000 000 000 gadā — vairāk nekā pusi no ASV gada izdevumiem aizsardzībai; turpina paust nopietnas bažas par to, ka trūkst efektivitātes un koordinācijas šīs naudas izmantošanā; tādēļ aicina veltīt vairāk pūļu, lai novērstu nevajadzīgu dalībvalstu izdevumu dubultošanu, proti, panākot specializāciju, esošo iespēju kopīgu izmantošanu un dalīšanos ar tām, kā arī kopīgi veidojot jaunas iespējas; atzinīgi vērtē Eiropas Aizsardzības aģentūru (EAA) un tās līdzšinējo izcilo darbību un aicina ES dalībvalstis pilnībā izmanto EAA potenciālu;
47. uzsver, ka ar iespējām saistītās bruņoto spēku, robežsardzes, svarīgāko infrastruktūras objektu aizsardzības un glābšanas dienestu vajadzības tehnoloģiski bieži vien ir līdzīgas vai vienādas; uzsver, ka tas paver jaunas iespējas izmantot sinerģijas un palielināt bruņoto spēku un drošības struktūru savietojamību;
48. noteikti pieprasa, lai Eiropas Savienība un tās dalībvalstis pievērstu uzmanību kopējām iespējām, kas izmantojamas gan aizsardzības, gan drošības mērķiem; šajā sakarā uzskata, ka šiem mērķiem būtiski svarīgi ir ar satelītu palīdzību iegūti izlūkdati, uzraudzības un brīdināšanas iekārtas, bezapkalpes lidaparāti, helikopteri un telekomunikāciju iekārtas, kā arī gaisa un jūras transports; prasa ieviest vienotu tehnisko standartu aizsargātām

telekomunikāciju iekārtām un līdzekļus svarīgāko infrastruktūras objektu aizsardzībai;

49. atzinīgi vērtē EAA valdes 2008. gada 10. novembrī pieņemto lēmumu izveidot Eiropas gaisa transporta floti un norāda uz nodoma deklarāciju par dalību šajā iniciatīvā, ko parakstījuši 12 dalībvalstu aizsardzības ministri;
50. uzskata, ka ir jāļauj izmantot *Galileo* un *GMES* (Globālais vides un drošības monitorings) sistēmas arī drošības un aizsardzības vajadzībām;
51. piekrīt turpmākai dinamiskai sadarbības attīstībai starp nacionālajiem bruņotajiem spēkiem, lai tie kļūtu aizvien sinhronizētāki; ierosina šim procesam un bruņotajiem spēkiem dot nosaukumu *SAFE* — „*Synchronised Armed Forces Europe*” (Eiropas sinhronizētie bruņotie spēki);
52. uzskata, ka *SAFE* piedāvā pietiekami daudz iespēju gan neitrālām ES dalībvalstīm, gan dalībvalstīm, kas ir kādas militāras alianses sastāvā, tām, kam jau ir cieša sadarbība, un arī tām, kas pagaidām sadarbībā iesaistās negribīgi; ierosina *SAFE* organizēt, balstoties uz brīvprātīgas iestāšanās modeli un intensīvāku brīvprātīgu sinhronizāciju;
53. atbalsta ideju par Eiropas statūtiem, kas attiektos uz *SAFE* kareivjiem un viņu apmācības standartiem, operāciju doktrīnu un operatīvās darbības brīvību, jautājumiem, kas skar pienākumus un tiesības, kā arī ekipējuma kvalitātes līmeni, medicīnisko aprūpi un sociālo nodrošinājumu nāves, ievainojuma vai invaliditātes gadījumā;
54. attiecībā uz *SAFE* piekrīt darba dalīšanai militāro iespēju jomā visas Eiropas mērogā;
55. atbalsta ciešāku Eiropas valstu sadarbību tādās jomās kā apmācība, uzturēšana un loģistika, jo šīs jomas ir būtiski svarīgs priekšnoteikums efektīvākam līdzekļu izmantojumam aizsardzības jomā;

Nepieciešamība pēc jaunām struktūrām

56. uzskata, ka ir jāuzlabo Eiropas Savienības iespējas veikt autonomas darbības ārlietu un drošības politikas jomā, mērķu veidā palielinot iespējas tādās jomās kā analīze, plānošana, vadība un izlūkošana; šajā sakarā atzinīgi vērtē Eiropadomes lēmumu strādāt pie tā, lai izveidotu integrētu civilās un militārās stratēģiskās plānošanas struktūru EDAP operācijām un misijām;
57. atzinīgi vērtē arī Eiropadomes lēmumu izveidot neformālu augsta līmeņa ES un NATO grupu, kuras uzdevums būtu pragmatiskā veidā nostiprināt sadarbību starp šīm organizācijām;
58. aicina izveidot neatkarīgu un patstāvīgu ES operāciju štābu, kas spēj veikt stratēģisko plānošanu un vadīt EDAP operācijas un misijas;
59. atbalsta ieceri izveidot Aizsardzības ministru padomi, lai saskaņotu dažādās dalībvalstu aizsardzības politikas, tādējādi palielinot dalībvalstu ieguldījumu EDAP īstenošanā; uzsver, ka mērķis ir nodrošināt EDAP misiju un operāciju parlamentāro uzraudzību, tostarp Eiropas Parlamenta uzraudzību;
60. pauž stingru atbalstu Eiropas aizsardzības un drošības preču tirgus nostiprināšanai,

pieņemot normatīvus Komisijas priekšlikumus par publisko iepirkumu un preču pārdošanu Kopienā, un ierosina nākt klajā ar citām iniciatīvām, lai sasniegtu šo mērķi, īpaši piegāžu drošības un informācijas drošības jomā;

61. šajā sakarā atzinīgi vērtē to, ka ir pieņemta Padomes 2008. gada 8. decembra Kopējā nostāja 2008/944/KĀDP, ar ko izveido kopīgus noteikumus, kas reglamentē militāru tehnoloģiju un ekipējuma eksporta kontroli¹, kā rezultātā Ieroču eksporta rīcības kodekss ir kļuvis par juridiski saistošu instrumentu; turklāt atzinīgi vērtē to, ka ES dalībvalstis arī turpmāk varēs pieņemt stingrākus pasākumus;
62. atgādina, ka kopējas ieroču sistēmas jānodrošina spēcīgai Eiropas aizsardzības preču ražošanas nozarei, kas spētu apmierināt Eiropas bruņoto spēku šodienas un nākotnes prasības un ļautu Eiropai kļūt pašpietiekamai un neatkarīgai;
63. prasa palielināt Kopienas finansējumu pētījumiem drošības jomā un izveidot kopēju Komisijas un EAA pētniecības programmu;

Nepieciešamība pēc jauna gara

64. uzskata, ka ir īpaši svarīgi nostiprināt Eiropas Drošības un aizsardzības koledžu un pārveidot to par pastāvīgu struktūru, kas turpinās veicināt specifiskas Eiropas drošības kultūras nostiprināšanu; mudina Komisiju arī pēc 2009. gada turpināt finansēt ES līmeņa apmācību civilās krīžu vadības jomā;
65. prasa, lai tiktu izveidotas turpmākas iniciatīvas saistībā ar kopēju apmācību un kopējiem standartiem personālam, kas tiks iekļauti civilās un militārās operācijās un darbosies tajās kopā, palielināta ES dalībvalstu bruņoto spēku un civilā personāla sadarbība, ar krīzēm saistītās apmācības koordinācija, apmācības programmu apmaiņa starp Eiropas bruņotajiem spēkiem un tiktu nodrošināta iespēja dienēt bruņotajos spēkos citu ES dalībvalstu pilsoņiem;
66. pauž stingru atbalstu tādām sekmīgām Eiropas programmām kā *Eurofighter*, kas nākamajās desmitgadēs kalpos par pamatu piecu Eiropas valstu gaisa spēku kaujas spējai; tādēļ uzskata, ka ES dalībvalstīm ir jāveicina un jāatbalsta šādas iniciatīvas;

o

o o

67. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu parlamentiem, Apvienoto Nāciju Organizācijas, Ziemeļatlantijas līguma organizācijas un Eiropas Drošības un sadarbības organizācijas ģenerālsēkretāriem un Eiropas Padomei.

¹ OV L 335, 13.12.2008., 99. lpp.